

før af den foreslåede bestemmelse i § 847, stk. 3, nr. 4, fremmes i tiltaltes fravær.

Forslaget indebærer derimod ikke nogen ændring af adgangen for anklagemyndigheden til at dokumentere tiltaltes forklaringer afgivet til politirapport. Anklagemyndighedens adgang til at dokumentere sådanne forklaringer skal således fortsat afgøres efter retsplejelovens § 877, stk. 3.

Der henvises til pkt. 3.3.3. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12 (retsplejelovens § 962, stk. 2)

Efter § 962, stk. 2, er det bl.a. en betingelse for tiltaltes anke af en byretsdom, at den tiltalte har givet møde i sagen. En tiltalt, der dømmes som udebleven i medfør af § 847, stk. 3, nr. 4, kan kun anke dommen med Procesbevillingsnævnets tilladelse. Herudover kan tiltalte søge om genoptagelse i medfør af § 987.

§ 962, stk. 2, foreslås ændret således, at tiltalte kan anke udeblivelsesdomme afsagt efter retsplejelovens § 847, stk. 3, nr. 4, hvis anken ikke omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, og betingelserne i § 962, stk. 2, 2. pkt. i øvrigt er opfyldt. Efter retsplejelovens § 962, stk. 2, 2. pkt., kan tiltalte kun anke, hvis der er idømt mere end 20 dagbøder eller en bøde på over 3.000 kr. eller konfiskation af genstande af tilsvarende værdi eller andre offentligtretlige følger.

Forslaget skal ses i sammenhæng med ændringen af retsplejelovens § 987, hvorefter en person, der dømmes som udebleven i medfør af § 847, stk. 3, nr. 4, vil få en ubetinget adgang til at kræve genoptagelse.

Forslaget tager sigte på de situationer, hvor den dømte ikke har indsigelser imod selve domfældelsen, men alene ønsker at anfægte strafudmålingen. Hvis tiltalte derimod ønsker en fornyet bedømmelse af beviserne for tiltaltes skyld, må den tiltalte kræve genoptagelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.7. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 13 (retsplejelovens § 987, stk. 2)

En person, der dømmes som udebleven i medfør af § 847, stk. 3, nr. 4, kan anmode om genoptagelse af sagen i medfør af § 987. Efter stk. 1, 1. pkt., i denne bestemmelse kan genoptagelse ske, når den tiltalte godtgør, at den pågældende har haft lovligt forfald og ved denne utilregnelige omstændigheder har været forhindret fra i tide at anmelde dette, eller at stævningen ikke rettidigt er kommet til den pågældendes kundskab.

Efter den foreslåede bestemmelse vil en tiltalt, der dømmes som udebleven i medfør af § 847, stk. 3, nr.

4, uanset betingelserne i stk. 1, 1. pkt., kunne anmode om at få sagen genoptaget til ny forhandling. Anmodningen må fremsættes over for den ret, som har afsagt dom i sagen, inden 4 uger fra dommens forkyndelse i medfør af § 219 a, stk. 5. Retten kan undtagelsesvis genoptage sagen, hvis anmodningen indgives senere, men inden 1 år efter dommens forkyndelse.

Forslaget indebærer, at en person, der dømmes som udebleven i medfør af § 847, stk. 3, nr. 4, vil få en ubetinget adgang til at kræve genoptagelse. Forslaget skal ses i sammenhæng med udvidelsen af adgangen til at idømme fængselsstraf, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, og ophævelsen af kravet om personlig forkyndelse af tilsigelsen, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 og 10.

Det følger endvidere af den foreslåede bestemmelse, at fristen for at kræve genoptagelse skal regnes fra tidspunktet for forkyndelsen for tiltalte af en udskrift af dommen, jf. § 219 a, stk. 5. Dette gælder, hvad enten udskriften forkyndes for tiltalte personligt eller lovlig forkyndelse har fundet sted på anden måde, jf. nærmere lovforslagets § 1, nr. 6.

Det følger endvidere af den foreslåede bestemmelse, at retten undtagelsesvis kan genoptage sagen, hvis begæring indgives senere, men inden 1 år efter dommens forkyndelse. Der er tale om en fakultativ mulighed for genoptagelse, der er betinget af, at der foreligger helt særlige omstændigheder. Ved vurderingen af, om der foreligger sådanne helt særlige omstændigheder vil praksis vedrørende bl.a. § 367, stk. 1, 2. pkt., hvorefter retten undtagelsesvis kan tillade genoptagelse af en dom (i en civil sag) indtil 1 år efter afsigelsen, være af betydning.

Den foreslåede bestemmelse henviser til stk. 1, 3. og 4. pkt. Derimod henvises der ikke til stk. 1, 2. pkt., der fastsætter frister for anmodninger om genoptagelse, idet fristerne i de her omhandlede sager fremgår direkte af bestemmelsen. Henvielsen til stk. 1, 3. pkt., indebærer, at reglerne i § 979, stk. 2, til § 982, der vedrører krav til indholdet af og fremgangsmåde ved behandlingen af en anmodning om genoptagelse, finder tilsvarende anvendelse. Henvielsen til stk. 1, 4. pkt., indebærer, at hvis retten nægter genoptagelse, kan spørgsmålet indbringes for Den Særlige Klageret. Muligheden for at indbringe spørgsmålet for Den Særlige Klageret har alene betydning i tilfælde, hvor anmodningen om genoptagelse fremsættes mere end 4 uger efter, men inden 1 år efter dommens forkyndelse, idet den tiltalte efter forslaget har en ubetinget adgang til at kræve genoptagelse i tilfælde, hvor anmodning herom fremsættes inden 4 uger efter dommens forkyndelse.